

Dosarul nr. 3ra-1498/18

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău (L. Holevițcaia)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (A. Albu, A. Toderaș, Eg. Bejenaru)

ÎNCHEIERE

12 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Uniunea Avocaților din Republica Moldova,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Mocanu Serghei împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova, Comisia pentru etică și disciplină, intervenienți accesorii Colisnicenco Eugeniu, Balagura Marcel, Bădărău Maria și Lapteacru Petru cu privire la contestarea deciziei,

împotriva deciziei din 08 mai 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care s-au respins apelurile declarate de către reprezentantul Uniunii Avocaților din Republica Moldova – Cojocaru Adrian și Bădărău Maria și s-a menținut hotărârea din 21 martie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău

c o n s t a t ă:

La data de 16 iunie 2015, Mocanu Serghei a depus cerere de chemare în judecată, cu concretizările ulterioare, împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova, Comisia pentru etică și disciplină cu privire la contestarea deciziei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 18 mai 2015 Comisia pentru etică și disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova a emis o decizie în privința dânsului, prin care s-a constatat în acțiunile lui abatere disciplinară gravă, lipsa reputației ireproșabile, cu deciderea aplicării sancțiunii disciplinare sub formă de retragere a licenței XXXXX pentru exercitarea profesiei de avocat.

A explicat că la data de 21 mai 2015 a depus cerere prealabilă la Comisia pentru etică și disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova, solicitând anularea deciziei din 18 mai 2015, ca fiind emisă ilegal și neîntemeiat, însă prin decizia pârâtei din 22 mai 2015, aceasta a fost respinsă ca nemotivată.

A susținut reclamantul că decizia din 18 mai 2015 a fost emisă de către Comisia pentru etică și disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova cu încălcarea legislației în vigoare, în special a prevederilor Legii cu privire la avocatură nr. 1260 din 19 iulie 2002 și Statutului profesiei de avocat, aprobat de Uniunea Avocaților din Republica Moldova nr. 302 din 29 ianuarie 2011.

Astfel, conform art. 57 alin. (1) lit. e) din Legea cu privire la avocatură, retragerea licenței pentru exercitarea profesiei de avocat se efectuează în temeiul art. 25 alin. (1).

Potrivit art. 25 alin. (1) din Legea cu privire la avocatură, licența pentru exercitarea profesiei de avocat se retrage în cazul: a) neexercitării repetate, în decursul unui an, a atribuțiilor, dacă anterior avocatului i s-au aplicat sancțiuni disciplinare; b) exercitării profesiei de avocat după suspendarea de drept a activității avocatului sau netransmiterii, de către avocatul a cărui activitate este suspendată, la Consiliul Uniunii Avocaților a licenței și a legitimației în termenul stabilit; c) încălcării sistematice de către avocat a condițiilor de acordare a asistenței juridice garantate de stat; d) refuzului repetat, nemotivat, de a acorda asistență juridică garantată de stat la solicitarea oficiilor teritoriale ale Consiliului Național pentru Asistență Juridică Garantată de Stat; e) depistării circumstanțelor care adevăresc acțiunile nelegitime ale avocatului la obținerea licenței; f) încălcării grave, de o singură dată, a normelor Codului deontologic al avocatului; g) rămânerii definitive a sentinței instanței judecătorești de condamnare a avocatului; h) pierderii de către avocat a cetățeniei Republicii Moldova după obținerea licenței pentru exercitarea profesiei de avocat; i) încălcării grave a prevederilor contractului de asistență juridică; j) neindicării, în contractul de asistență juridică, a onorariilor încasate de la client sau indicării unor sume diminuate.

Prevederi similare se conțin și în art. 30 alin. (1) din Statutul profesiei de avocat, aprobat de Uniunea Avocaților din Republica Moldova nr. 302 din 29 ianuarie 2011.

Așadar, normele de drept citate supra cert, exhaustiv și imperativ enumeră condițiile de retragere a licenței pentru exercitarea profesiei de avocat, pe când pârâta contrar acestora, i-a retras licența în baza unui temei care de fapt nici nu este prevăzut de lege pentru a fi tras la răspundere disciplinară, și anume lipsa reputației ireproșabile a avocatului.

Afară de aceasta, reieșind din dispozițiile art. 56 alin. (2) din Legea cu privire la avocatură, petițiile referitoare la acțiunile avocaților, precum și informația cu privire la abaterile disciplinare comise de avocat în timpul exercitării atribuțiilor profesionale, se examinează de către Comisia pentru etică și disciplină. În cazul existenței unor temeiuri suficiente, comisia dispune efectuarea unui control. Controlul se efectuează de către membrii comisiei sau se pune în sarcina baroului.

Totodată, art. 48 alin. (5) din Statutul profesiei de avocat, stipulează că Comisia pentru etică și disciplină examinează abaterile disciplinare săvârșite de avocații înscriși în Lista avocaților care au dreptul de a exercita profesia de avocat. Fapta săvârșită de avocat, prin care se încalcă dispozițiile Legii, ale Statutului profesiei, Codului deontologic, hotărârile obligatorii ale organelor profesiei de natură să prejudicieze onoarea ori prestigiul profesiei sau al corpului de avocați, constituie abatere disciplinară și se sancționează potrivit Legii. Constituie abatere disciplinară gravă încălcarea dispozițiilor din Lege și din prezentul Statut care prevede expres o astfel de calificare.

Din conținutul normelor de drept sus-enunțate rezultă, că Comisia pentru etică și disciplină examinează abaterile disciplinare săvârșite doar de către avocații înscriși în Lista avocaților, care au dreptul de a exercita profesia de avocat.

A precizat că Comisia pentru etică și disciplină a examinat petițiile lui Eugeniu Colisnicenco, Marcel Balagura, Mariei Bădărău și Petru Lapteacru, în care se descriu niște fapte ce se presupune că ar fi fost săvârșite de către el până la data de 26 mai 2011, adică în perioada când dânsul încă nu deținea licența pentru exercitarea profesiei de avocat.

Pe lângă acestea, prin decizia din 18 mai 2015, Comisia pentru etică și disciplină a Uniunii Avocaților l-a tras repetat la răspundere disciplinară pentru aceleași fapte (pct.

102-107 din decizie), ce au stat la baza emiterii deciziei din 14 mai 2012, și anume acțiuni nelegitime ale avocatului la obținerea licenței, existența abaterii disciplinare grave, lipsa reputației ireproșabile, care ulterior a fost anulată prin hotărârea din 23 ianuarie 2013 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău, irevocabilă.

A relatat că puterea lucrului judecat *res iudicata pro veritate habetur* a unei hotărâri judecătorești irevocabile semnifică faptul că o cerere nu poate fi judecată în mod definitiv decât o singură dată, iar hotărârea este prezumată a exprima adevărul și nu trebuie să fie contrazisă de o altă hotărâre.

A reținut că efectul „lucrului judecat” al unei hotărâri judecătorești are două accepțiuni: 1) *stricto sensu* – semnifică autoritatea de lucru judecat, care face imposibilă judecarea unui litigiu nou între aceleași părți, pentru același obiect, cu aceeași cauză; 2) *sensu lato* – semnifică puterea lucrului judecat, care presupune că hotărârea beneficiază de o prezumție irefragabilă că exprimă adevărul și că nu trebuie contrazisă de o altă hotărâre.

Suplimentar, a indicat reclamantul că conform art. 48 alin. (7) din Statutul profesiei de avocat, cercetarea se efectuează numai după informarea avocatului cu privire la obiectul cercetării disciplinare dedus din conținutului plângerii, petiției ori al sesizării.

A invocat că Comisia pentru etică și disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova, contrar prevederilor art. 48 alin. (7) din Statutul profesiei de avocat, nu i-a comunicat despre obiectul petițiilor nr. G/638 din 07 august 2014 și nr. G/808 din 08 decembrie 2014 depuse de către Balagura Marcel și E. Lupușor, fapt despre care a anunțat comisia prin cererea nr. 56-15 din 25 februarie 2015.

La fel, din copiile extraselor proceselor-verbale al ședințelor Comisiei pentru etică și disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova din 07 iulie 2014, 09 septembrie 2014, 24 septembrie 2014, 13 octombrie 2014, 31 octombrie 2014, 24 noiembrie 2014, 08 decembrie 2014, 28 ianuarie 2015, 25 februarie 2015, 24 aprilie 2015 și din 18 mai 2015, rezultă că au fost examinate doar plângerile nr. G/425 din 11 martie 2014, nr. G/523 din 22 mai 2014, nr. G/461 din 27 martie 2014, nr. G/502 din 06 mai 2014 și nr. G/598 din 07 iulie 2014, pe când, în decizia din 18 mai 2015, se descriu fapte care au fost invocate numai de către petiționarul E. Lupușor.

Distinct de aceasta, din extrasul procesului-verbal al ședinței Comisiei pentru etică și disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova din 18 mai 2015, rezultă că membrul delegat al comisiei – Roman Zadoinov, a raportat cinci plângeri, iar ulterior a indicat că în procedura sa se află în număr de șapte.

Subsidiar, a reiterat că tot în procesul-verbal al ședinței Comisiei pentru etică și disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova din 18 mai 2015, s-a raportat 8 episoade de încălcări disciplinare în privința sa, însă în decizia integrală din 18 mai 2015, acestea deja nu se mai regăsesc.

A stabilit reclamantul că, contrar prevederilor art. 56 alin. (3) din Legea cu privire la avocatură, Comisia pentru etică și disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova nu i-a cerut explicații în scris privind faptele invocate în petițiile nr. G/638 din 07 august 2014 și nr. G/808 din 08 decembrie 2014 depuse de către E. Lupușor și M. Balagura.

De asemenea, cu încălcarea dispozițiilor art. 48 alin. (9), (11) și (14) din Statutul profesiei de avocat, membrul delegat al Comisiei pentru etică și disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova – Roman Zadoinov, nu a întocmit o notă în scris în care să fie consemnate faptele, probele administrate, poziția avocatului cercetat și propunerea privind soluționarea plângerilor, Comisia examinând plângerile în lipsa unei note și unor probe veridice, soluționarea chestiunii privind tragerea lui la răspundere

disciplinară și să dea explicații nemijlocit Comisiei, a avut loc în absența sa, nefiind citat în modul corespunzător pentru ședința din 18 mai 2015.

Comisia pentru etică și disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova a încălcat inclusiv și procedura de examinare a cauzei disciplinare prevăzută de art. 48 alin. (16) din Statutul profesiei de avocat, care stipulează că ședința comisiei pentru etică și disciplină nu este publică, iar lucrările ședinței se consemnează într-un proces-verbal, însă pârâta a făcut publică ședința din 24 septembrie 2014, cu înregistrarea video al acesteia și ulterior postată pe pagina web www.curaj.tv.

Afară de aceasta, contrar prevederilor art. 48 alin. (18) din Statutul profesiei de avocat, Comisia pentru etică și disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova nu i-a comunicat despre emiterea deciziei din 18 mai 2015, care i-a fost expediată abia la 25 iunie 2015, deși acesta a fost expediată spre executare la Ministerul Justiției la 10 iunie 2015.

Cu atât mai mult, Comisia nu i-a examinat cererile din 24 martie 2015, prin care a solicitat recuzarea membrilor săi V. Tăbîrță și I. Țurcanu, care la 24 septembrie 2014 s-au expus anticipat opinia în public despre faptele procedurii și soluția care urmează să fie adoptată de către comisie, fapt ce se confirmă prin înregistrarea video postată pe saite-ul www.curaj.tv.

La emiterea deciziei contestate au fost încălcate și prevederile art. 58 alin. (1) din Legea cu privire la avocatură și art. 48 alin. (1) și (2) din Statutul profesiei de avocat, potrivit cărora, procedura disciplinară nu poate fi intentată, iar cea intentată se clasează, dacă din momentul comiterii abaterii a trecut un an. În acest caz nu se ia în calcul perioada pierderii temporare de către avocat a capacității de muncă, aflării acestuia în concediu și timpul aflării cauzei în procedura disciplinară.

Astfel, termenul de tragere a lui la răspunderea disciplinară la data de 18 mai 2015 era deja expirat.

În contextul expus, a cerut Mocanu Serghei anularea deciziei din 18 mai 2015 a Comisiei pentru etică și disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova, prin care a fost sancționat disciplinar prin retragerea licenței pentru exercitarea profesiei de avocat nr. 2163 din 26 mai 2011.

Prin încheierea din 26 ianuarie 2016 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău, au fost atrași în proces în calitate de intervenienți accesorii Colisnicenco Eugeniu, Balagura Marcel, Bădărău Maria și Lapteacru Petru.

Prin hotărârea din 21 martie 2016 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău, acțiunea lui Mocanu Serghei a fost admisă și s-a anulat decizia din 18 mai 2015 a Comisiei pentru etică și disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova, prin care s-a constatat în acțiunile lui Mocanu Serghei abatere disciplinară gravă, lipsa reputației ireproșabile, cu aplicarea sancțiunii disciplinare în privința acestuia prin retragerea licenței pentru exercitarea profesiei de avocatXXXXX, ca fiind emisă contrar legii.

La data de 22 martie 2016, Uniunea Avocaților din Republica Moldova prin intermediul reprezentantului său Cojocar Adrian a declarat apel împotriva hotărârii din 21 martie 2016 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău, iar la 18 aprilie 2016, și Bădărău Maria a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe.

Prin încheierea din 28 iunie 2017 a Curții Supreme de Justiție, a fost admisă cererea lui Mocanu Serghei privind strămutarea cauzei la o altă instanță de judecată egală în grad, prezenta cauză civilă, fiind strămutată pentru examinare în ordine de apel la Curtea de Apel Bălți.

Prin decizia din 08 mai 2018 a Curții de Apel Bălți, au fost respinse apelurile declarate de către Uniunea Avocaților din Republica Moldova prin intermediul reprezentantului său Cojocaru Adrian și Bădărău Maria, și s-a menținut hotărârea din 21 martie 2016 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău.

Ambele instanțe de judecată ierarhic inferioare și-au motivat soluțiile prin faptul că legislația în vigoare, în special art. 25 alin. (1) din Legea cu privire la avocatură nr. 1260 din 19 iulie 2002 și art. 30 alin. (1) din Statutul profesiei de avocat nr. 302 din 29 ianuarie 2011, prevede o listă exhaustivă a temeiurilor de retragere a licenței pentru exercitarea profesiei de avocat, însă Comisia pentru etică și disciplină a Uniunii Avocaților în decizia din 18 mai 2015 nu a indicat nici un temei legal sub incidența căruia se încadrează cele 8 cazuri examinate, concluzionând, la general la pct. 117 a deciziei contestate, fără o anumită argumentare, că reclamantul Mocanu Serghei a admis abateri disciplinare care atrag după sine sancționarea disciplinară în privința acestuia conform art. 57 din Legea cu privire la avocatură, cu retragerea licenței pentru exercitarea profesiei de avocat în temeiul art. 25 alin. (1) lit. e), f) și i) din legea enunțată.

Au conchis instanțele de judecată că pârâta de fapt nici nu a examinat fondul litigiului, decizia de sancționare disciplinară a lui Mocanu Serghei, cu lipsirea acestuia de dreptul de a exercita profesia de avocat prin retragerea licenței acestuiaXXXXX, fiind expuse doar argumentele plângerilor, lista înscrisurilor care au fost prezentate de către petiționari, fără însă a se expune clar și explicit asupra faptei ce i se incriminează reclamantului și încadrarea juridică a acesteia, documentele ce o confirmă, precum și perioada comiterii presupusei încălcări.

Le fel, au precizat instanțele de judecată ierarhic inferioare că pârâta în decizia din 18 mai 2015 a indicat ca temei juridic de retragere a licenței pentru exercitarea profesiei de avocat – lipsa reputației ireproșabile a avocatului, care nici nu este prevăzut în art. 25 alin. (1) din Legea cu privire la avocatură nr. 1260 din 19 iulie 2002 și art. 30 alin. (1) din Statutul profesiei de avocat nr. 302 din 29 ianuarie 2011.

Afară de aceasta, în decizia contestată Comisia pentru etică și disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova s-a expus asupra faptelor invocate de către petiționari ce au avut loc în perioada anilor 2004, 2005 și 2009, pe când licența pentru exercitarea profesiei de avocat a fost eliberată lui Mocanu Serghei laXXXXX, prin urmare, pârâta a examinat abaterile disciplinare ce nu au fost săvârșite de către avocatul care nu era înscris în Lista avocaților care au dreptul de a exercita profesia de avocat.

De asemenea, au mai reținut instanțele de judecată ierarhic inferioare că pârâta în decizia contestată la pct. 106 și 107 a admis încălcarea principiului *res iudicata*, or, prin hotărârea din 23 ianuarie 2013, menținută prin decizia din 30 mai 2013 a Curții de Apel Chișinău și decizia din 21 mai 2014 a Curții Supreme de Justiție, a fost anulată ca ilegală decizia Comisiei pentru etică și disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova din 14 mai 2012, prin care s-a recunoscut că în acțiunile lui Serghei Mocanu, la obținerea licenței, există abatere disciplinară și s-a stabilit sancțiune disciplinară sub formă de retragere a licenței pentru exercitarea profesiei de avocat, însă necătând la toate acestea Comisia pentru etică și disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova din nou l-a sancționat pe reclamant, *inter alia*, și pentru accederea în profesia de avocat, cu folosirea datelor și actelor cu infamații denaturate.

În ce privește argumentul reprezentantului Uniunii Avocaților din Republica Moldova – Cojocari Adrian precum că lipsa reputației ireproșabile a avocatului este o caracteristică, instanțele de judecată ierarhic inferioare au menționat că nu ține de competența Comisiei pentru etică și disciplină a Uniunii Avocaților din Republica

Moldova de a stabili caracteristicile avocaților, dar de a constata abaterile disciplinare și sancționare acestora, în baza legii, în cazul în care faptele invocate în plângeri într-adevăr s-au adevărit.

Iar, referitor la argumentul Mariei Bădărău precum că Mocanu Serghei nu merită să fie avocat, având un comportament neadecvat ca persoană și specialist, precum și că în toate litigiile la care a participat ultimul nu a avut câștig de cauză, instanțele de judecată l-au considerat declarativ, neavând un suport juridic probatoriu.

La data de 30 august 2018, Uniunea Avocaților din Republica Moldova a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 08 mai 2018 a Curții de Apel Bălți și a hotărârii din 21 martie 2016 a Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău, cu emiterea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

În susținerea recursului a indicat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, invocând că Curtea de Apel Bălți a examinat superficial prezenta speță, cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

La data de 10 octombrie 2018, în adresa intimatului Mocanu Serghei și intervenienților accesorii Colisnicenco Eugeniu, Balagura Marcel, Bădărău Maria și Lapteacru Petru au fost expediate copiile recursului declarat de către Uniunea Avocaților din Republica Moldova, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referințelor.

La 07 noiembrie 2018, Marcel Balagura a depus referință, solicitând admiterea recursului declarat de către Uniunea Avocaților din Republica Moldova și casarea deciziei din 08 mai 2018 a Curții de Apel Bălți și a hotărârii din 21 martie 2016 a Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău, cu emiterea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii ca neîntemeiată, invocând că instanțele de judecată ierarhic inferioare au interpretat în mod eronat legea, în special dispozițiile art. 48 alin. (7), (11), (14), (16) și art. 61 din Statutul profesiei de avocat, precum și nu au dat aprecierea corespunzătoare probelor din dosar.

Alte referințe nu au fost depuse.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile și obiecțiile din referința depusă, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Uniunea Avocaților din Republica Moldova este inadmisibil, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform articolului 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Prin prisma art. 434 în alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

În conformitate cu art. 111 alin. (3) din Codul de procedură civilă, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

Instanța de recurs reține că din materialele dosarului rezultă că copia deciziei din 08 mai 2018 a Curții de Apel Bălți a fost expediată în adresa Uniunii Avocaților din Republica Moldova la 04 iulie 2018 (f.d. 31, vol. IV) și recepționată de către recurentă la 09 iulie 2018, fapt ce rezultă din avizul de recepție (f.d. 33, vol. IV).

Respectiv, prin prisma art. 434 alin. (1) în coroborare cu art. 111 alin. (3) din Codul de procedură civilă, în speță, termenul de exercitare a dreptului de atac în ordine de recurs decizia instanței de apel a început să curgă la 10 iulie 2018, termenul-limită fiind 10 septembrie 2018, ora 24.00.

În această ordine de idei, se constată, că în speță, calea de atac a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece cererea de recurs a fost predată oficiului poștal la 30 august 2018.

In concreto motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate.

Or, conform prevederilor art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs trebuie să fie dactilografiată și trebuie să cuprindă esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate, solicitările recurentului, propunerile respective.

Analizând cuprinsul cererii de recurs depusă de Uniunea Avocaților din Republica Moldova, completul de admisibilitate evocă faptul că argumentele invocate în recurs, în

esență lor, sunt similare alegațiilor inserate în cererea sa de apel, precum și explicațiilor date de către recurentă în cadrul ședinței de judecată a instanței de apel, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător (f.d. 132, 168-171, vol. II; 103-118, vol. III; 10-13, vol. IV).

Astfel, se deduce că cererea de recurs *de facto* este o transpunere a motivelor din cererile de apel.

Prin urmare, acestea nu pot fi reținute de către completul de admisibilitate, deoarece recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat.

La acest capitol, instanța de recurs atestă că recurenta nu a evidențiat în cererea de recurs formulată memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se doar la reiterarea unor circumstanțe care au fost supuse examinării în ordine de apel.

În acest sens, urmează a se evidenția faptul că nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Astfel, este de menționat că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera nelegalitatea hotărârii.

În această ordine de idei, instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit. b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel și nu se regăsesc în art. 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului.

Mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece Uniunea Avocaților din Republica Moldova nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel.

Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurentei cu soluția dată de instanțele de judecată ierarhic inferioare, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (cauza *Doorson vs. Olanda*, 26 martie 1996, §67).

La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de către Uniunea Avocaților din Republica Moldova nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce Uniunea Avocaților din Republica Moldova a avut posibilitatea de a fi auzită de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicții (a se vedea *mutatis mutandis* „*Levages Prestations Services*” vs. *Franța*, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurenteii i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (*Blücher vs. Cehia*, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că atât prima instanță, cât și instanța de apel au examinat cauza sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, au aplicat și au interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art.432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Uniunea Avocaților din Republica Moldova împotriva deciziei din 08 mai 2018 a Curții de Apel Bălți în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Uniunea Avocaților din Republica Moldova împotriva deciziei din 08 mai 2018 a Curții de Apel Bălți, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Mocanu Serghei împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova, Comisia pentru etică și disciplină, intervenienți accesorii Colisnicenco Eugeniu, Balagura Marcel, Bădărău Maria și Lapteacru Petru cu privire la contestarea deciziei.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișcă-Doneva

Nina Vascan